

Posudek oponenta diplomové práce
na diplomovou práci studentky Jany Trkovské

na téma
Metody vyšetřování sexuálních trestných činů

Diplomantka si zvolila zajímavé téma, které je stále aktuální, byť zejména hmotněprávní úprava doznala v posledních letech řadu zásadních změn.

Práci rozčlenila na úvod, dvanáct následujících kapitol a závěr. K práci je připojeno též cizojazyčné (anglické) resumé, poměrně bohatý seznam odborné literatury (podstatně menší počet však tvoří publikovaná judikatura) a 23 příloh kriminalistické a kriminologické povahy.

Rozsah práce je postačující, byť nepříliš přesahuje spodní hranici normy. Práce je zpracována na dobré stylistické i gramatické úrovni.

V úvodu autorka poměrně překvapivě zužuje téma sexuálních trestných činů na trestné činy znásilnění a pohlavního zneužívání, které tvoří jen malou část sexuálních trestných činů. Toto zužení tématu je však možno akceptovat vzhledem k tomu, že původně vybrané téma bylo velmi široké a k jeho zpracování by nepostačoval normou stanovený maximální počet stran. V tomto úvodu autorka také uvádí užité metody, což je zejména kompilace, komparace, analýza a syntéza. V uvedené části také podává přehled jednotlivých kapitol, většinou dále členěných na subkapitoly a oddíly.

V první kapitole autorka stručně charakterizuje jednotlivé trestné činy proti lidské důstojnosti v sexuální oblasti podle hlavy III. tr. zákoníku, čímž ovšem téma opět poněkud rozšiřuje. V této kapitole se mohla poněkud detailněji zabývat kvalifikovanou skutkovou podstatou trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2, 3 písm. c) tr. zákoníku, pokud jím byla poškozenému způsobena těžká újma na zdraví v podobě posttraumatické stresové poruchy. Pochybnosti vzbuzuje její kategorické tvrzení, že pachatel trestného činu pohlavního zneužití podle § 187 tr. zákoníku je beztrestný, pokud vzhledem k vyspělosti zneužité osoby se domníval, že jde o osobu starší patnácti let (s. 10).

K 2. kapitole zabývající se obecnými otázkami metodiky vyšetřování a k 3. kapitole podávající kriminalistickou charakteristikou sexuálních trestných činů nemám zásadní připomínky. Pokud však 4. kapitola pojednává o typických stopách výše uvedených trestných činů, mohla autorka podrobněji popsat, jak se tyto stopy snímají, jak se vyhodnocují a zejména jak je zajištěna objektivita jejich vyhodnocení.

5. kapitola o typických vyšetřovacích situacích je více než stručná (na jedné stránce), očekával bych, že autorka vysvětlí, jaký má být postup policejních orgánů v jednotlivých vyšetřovacích situacích. Následující kapitola pojednávající

o zvláštnosti předmětu vyšetřování je velmi popisná a v podstatě se omezuje na reprodukci definic několika autorů.

K dalším třem kapitolám nemám zásadní výhrady. Ty však mám k rekognici obsažené v kapitole 10.4, o níž autorka tvrdí, že je u zmíněných trestných činů využívána výjimečně. Toto své tvrzení by měla při obhajobě blíže vysvětlit, a to i s tím, jaké jsou druhy a formy rekognice.

K 11. kapitole nemám připomínky, pokud však jde o kazuistiku obsaženou ve 12. kapitole, autorka zbytečně obširně popisuje pouze jediný případ publikovaný v Kriminologickém sborníku. Ocenil bych, kdyby bylo popsáno podstatně stručněji více vyšetřovaných a před soudem projednávaných případů tohoto druhu.

Závěr práce je příliš soustředěn na prevenci tohoto druhu kriminality, čekal bych i náměty na zlepšení metodiky jejího vyšetřování.

Diplomovou práci předběžně hodnotím druhým až třetím klasifikačním stupněm. Při obhajobě by se autorka měla zaměřit na způsob provádění rekognice a na to, od kdy běží přípravné řízení a od kdy vyšetřování, a jaké jsou formy přípravného řízení.

V Plzni dne 28. dubna 2015

JUDr. Jindřich Fastner

